

tilgøde, og samtlige Renter ved Aarets Slutning afballancerede; saa ere alle Banskellighederne derved hævede. Naar det skeer med Hensyn til Indbetalingerne fra de forskjellige Statsdele, saa vil det i Virkeligheden ikke betyde Noget, om den ene Statsdeel kommer til at avancere lidt fremsfor den anden, og det kan under enkelte Omstændigheder endog være til Fordeel for den, der har staaet i Forstud, saa jeg troer, at Udvalgets Fleertal gerne kan blive staaende ved at lade Bessatningsmagten i Summen over de forskjellige Skattegjenstande, som ere henlagte under Fællesstaten, være hos Fællesstaten, saaledes som af Udvalgets Fleertal foreslaaet. Der er forskjellige Skattegjenstande, om hvilke man har sagt, at med Hensyn til disse Skattegjenstande kan Fællesstaten tage Beslutning, og der kom altsaa Fordelingen, som i de fleste Tilfælde bliver en tilfældig Fordeling paa Individerne, til at følge med Skattelovene. Jeg siger i de fleste Tilfælde, thi det er jo ikke ganske Tilfældet med Brændeviinskatten; men man maa vel lægge Mærke til, at her dog er en Almindelighed tilstede af en ganske anden Art end den, som er tilstede, naar man skal berøre andre Skattegjenstande. Det er Noget, som vi maae fastholde, og fastholde, troer jeg, til det Yderste, at saalænge vort politiske Samliv under Fællesstaten ikke har udviklet sig paa en anden Maade end nu for Diebliffet er Tilfældet, saa er Intet væsentligere, end for denne Fællesstats Omraade ikke at skabe nye Bessatningsmaalestokke. Det vil være umuligt at skaffe dem tilveie paa en saadan Maade, at de forskjellige Landsdele ikke ville ansee sig overbebyrdede. Man maa lægge Mærke til, at idet jeg skaber en ny Bessatningsmaalestok, saa tilintetgjør jeg Forholdet af $\frac{2}{3}$ til $\frac{1}{3}$ eller fortsagt det Matrikulsforhold, hvorfra vi gaae ud for at undgaae Prægravation. Jeg kan ikke ved en ny Bessatningsmaalestok vide, hvorledes den vil fordele sig paa de forskellige Landsdele. Det kan maaskee være rigtigt, at man engang kommer derhen til, at det ikke vides, men at Bessatningen tages der, hvor Midlerne ere; men foreløbig vil det føre til store Ulemper, som vi uden at skabe nogen Banskellighed undgaae ved at bessatte i Summen, og den Skattelov skal

fuldbyrdes. Der kan tages saadanne Bestemmelser i Fællesforfatningen, og der ligger allerede i hvad der her er opstillet af Udvalgets Fleertal en saadan Anerkjendelse af dette Forhold, at jeg ikke troer, der vil være allemindste Fare ved at indrømme noget mere. Det ærede Medlem har omtalt paa en mere fuldstændig Maade, end jeg troer det er skeet hidtildags, hvad Betydningen vare af dette: „Monarchiets lovgivende Forsamling, hvis Virksomhed udstrækker sig til de Anliggender, der ikke udelukkende angaae en enkelt Statsdeel“. Det er nok blevet antydet tidligere, at derved skulle inddrages under Fællesforsamlingen alle de Anliggender, som angaae mere end een Statsdeel; men har det ærede Medlem lagt Mærke til, at derved præjudicere vi visse nu staaende Forhold, idet der nemlig er forbeholdt idetmindste indtil Videre Forbindelsen mellem to og to Statsdele i visse Henseender. Vi have havt større Banskelligheder af denne Art, vi have engang under Navn af Notabelproject seet et Forslag komme frem, som saaledes stiftede en Partiet, som gik ud paa til den ene Side at holde visse Forbindelser vedlige og til den anden Side at gjøre det Samme; men det vilde ikke lykkes, det vilde ikke føre til noget Endemaal, og saa saae man at komme bort fra det og alle saadanne Forbindelser, og der blev kun nogle enkelte tilbage, som jeg antager efter al Rimelighed ville blive Gjenstand for Afsløsning lidt efter lidt. Men, dersom vi nu paa eengang optage denne Bestemmelse, saa vil vi derved skabe en Forlegenhed, som ikke behøves og vi ville Intet fremme derved; thi vi kunne jo dog ikke, det jeg troer, eensidig gaae ind i de Forhold og afgjøre dem gennem Fællesstaten, naar den kommer tillive. Forøvrigt skal jeg meget gerne indrømme, at ved den Forandring i Redactionen af Paragraphens Overskrift, som det ærede Medlem nævnte, ville forskellige Ulemper ved disse Endringsforslag blive afhjulpede, og navnlig troer jeg, at saaledes som han har fremstillet det, kan det være ganske rigtigt at optage Bestindien, ja selv om det skulde være Lauenborg og Island; thi saa blev det jo kun en Antydning af, at disse Gjenstande kunne inddrages under Fællesforfatningen; det vil sige, der blev